

BELEVINGSVERHALEN GHANA TAMALE 2015.

III.

HET VERVOLG BOUWVERHALEN AUGUSTUS '15 TAMALE TEACHING HOSPITAL GHANA.

18 Dec.'15 **23.**

Dit is het laatste stukje van dit, toch wel enerverende, jaar. Naar goede traditie hebben wij als Contractor deze week een Kerstdiner aangeboden aan de stafleden van de onderaannemers, de consultant en de eigen crew. We hebben dat op informele wijze gehouden middels een buffet wat we in een van de restaurants waar wij vaker eten, Mariam, laten verzorgen. Iedereen was zeer tevreden en voldaan na het ijsje huiswaarts gegaan. Het is net of daarna ook echt de druk van de ketel is, want er is de rest van de week niet al te serieus meer gewerkt. Komt bij dat alle expats zich zorgen maken hoe thuis te komen: de Harmattan duurt onverminderd voort en dus wordt er al bijna 3 weken NIET op Tamale gevlogen! Met de auto (by road) naar Accra is een slopende rit van zeker 10-11 uur en dan moet je onderweg geen problemen krijgen. Wij hebben er daarom voor gekozen om naar Kumasi te rijden en van daar naar Accra te vliegen en dat doen we voor de zekerheid een dag eerder dan gepland. Want stel je toch voor dat je die kist niet op tijd haalt, dat kun je thuis niet uitleggen. Dat is nog te doen in 6 uur rijden en van daar dat we vrijdagochtend vroeg uit de veren moesten. We zijn na een ontbijtje vertrokken naar het Ashantiland, wat toch een ander landschap is; heuvelachtig en veel meer bebost. Aangekomen in Kumasi vond ik het maar niks, veel te druk en daar viel me weer iets op. Afrika is het putje van Europa: alle oude troep die wij niet meer willen hebben en niks meer aan kunnen verdienen. Van die armoede heb ik maar geen foto's, dat zou het jaar verkeerd afsluiten.

Deze is een beetje vaag maar toen was het bordje al leeg.

12 Dec.'15 **22.**

Onze kok, Matthew, is hoofd van een grote community in Kanvilli, een dorp net ten noorden van Tamale. Dat wisten we al, maar van de week kwam hij vertellen dat hij officieel gekroond zou worden tot Chief van zijn tribe. Die komt oorspronkelijk uit Upper-East Region rond Bolga, waar ook nu nog de meeste mensen uit die families wonen, tot in Burkina Faso toe. Hij vertelde het een eer te vinden als wij bij die ceremonie aanwezig zouden willen zijn; dat geeft hem ook aanzien bij zijn community overigens.

Goed zaterdag dus niet naar site office maar naar Kanvilli, waar hij woont, niet ver van Kamina waar ik wel eens de Methodist Presby Church bezoek. We werden verwelkomd door zijn zoon die helemaal verguld was dat wij waren gekomen. Maar je bent maar buitenstaander en gast, dus ik zei tegen Igor achteraan te sluiten en eerst de 'Elder' , de oudsten van de tribe voor te laten gaan. Kanvilli is hoofdzakelijk een traditioneel dorp en dat zie je op de foto's duidelijk. Veel bongo's of hoe die drums ook heten en veel volk op de been bij het van zijn huis afhaken en naar het ChiefHouse begeleiden van Matthew.

Daarbinnen gekomen, iedereen (alleen mannen) schoenen uit en zitten op de grond. Een van de oudsten begon een rede te houden over waarom ze uit hun midden Matthew hadden gekozen hun Chief te worden, ophemelen dus.

En dan weer terug bij het huis van Matthew, nadat de hele stoet lopend door het dorp vanaf het ChiefHouse duidelijk van zich liet horen, werd het feest geopend! Veel bongo, geweerschoten en spontane dansen; vooral eerbetoon aan de nieuwe Chief die in een comfortabele fauteuil werd geïnstalleerd.

Nog een weekje en dan proberen we in Accra te komen; met de aanhoudende Harmattan wordt dat misschien met de auto rijden omdat AWA nog steeds niet vliegt. Daarom gaan we vrijdagochtend vertrekken en hebben dan een dag speling, mocht dat nodig zijn, om de intercontinentale vlucht naar (voor mij) Amsterdam te halen. Tot nu toe is er in het zuiden geen belemmering door de stofwinden.

05 Dec.'15, **21.**

De hele week redelijk druk geweest met allerlei zaken die nodig zijn om de boel op gang te houden. Het is hier zo dat je elke dag weer moet zeggen wat men moest doen, bij de een wat erger dan bij de ander, maar als je dat niet doet kom je een week later erachter dat er niets is gedaan met je instructies. Nou ligt mij dat wel een beetje dirigeren, dus daar wordt ik niet moe van.

Sinterklaas is geweest, met dank aan Leonne, hebben we lekker een chocoladeletter (een S natuurlijk) opgepeuzeld. Eerst vanochtend nog een paar uurtjes naar site office geweest, alleen kunnen werken en flink wat papierwerk kunnen afhandelen en een aantal mails met opmerkingen op tekeningen die vanuit NL en AUT waren gestuurd voor goedkeuring, jammer niet gelukt voor de heren daar. Omdat het hier vanaf dinsdag al erg 'mistig' is van de fijnstof uit de Sahara, de zogenaamde Harmattan, kun je beter niet buiten gaan zitten. Vandaar bijgaande relaxfoto op zondagochtend voor het naar de kerk gaan. Dit stof kennen we in NL ook; als gele prut op je auto bij bepaalde weer-omstandigheden, maar dat regent of er bij ons zo weer af. Nou hier kruipt het overal in en ook in je neusgaten, bah.

Op aanwijzing van Els heb ik de laatste stukjes weer gedateerd en genummerd. En om het de lezer helemaal gemakkelijk te maken ga ik het hele verhaal in reverse uploaden. Dan zie je bovenaan het meest recente verhaal; dank Els wat een werk!

Omdat we de pool (zwembad) bij deze luchtvervuiling niet willen openen, maar een potje pool gespeeld. Klinkt net zo maar is iets anders, ben wel compleet ingemaakt door Hans maar die oefent hier ook al een paar jaar!

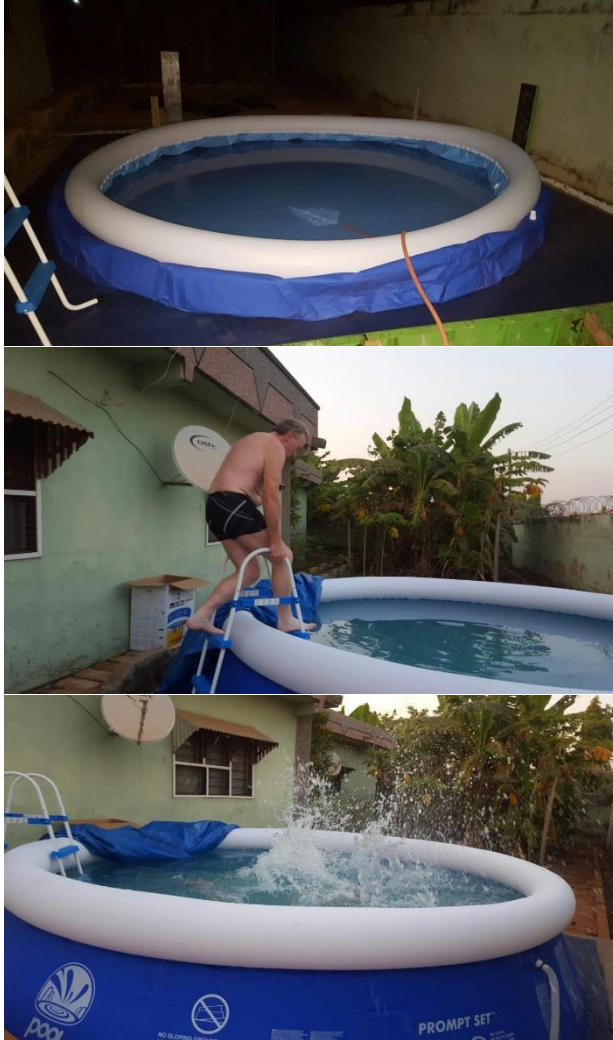
-

28 Nov.'15,**20**.

Nou daar zijn we weer; niet stil gezeten in NL. Besprekingen met de constructeur in Utrecht en met collega's die daarvoor eerst uit Wenen waren gekomen om bij dat gesprek aan te kunnen sluiten. Aansluitend teamoverleg in het regiokantoor van Vamed in Utrecht met nog een aantal andere collega's erbij naar aanleiding van mijn rapportage over de achterstanden in de engineering. Dat voorkwam overigens dat ik 2 dagen later naar Wenen zou moeten voor dat overleg, mooi 2 vliegen in 1 klap!

De 2^e week toch nog een vervolgoverleg met de constructeur gepland omdat ik niet helemaal een goed gevoel had bij wat besproken was. Klopte ook nog, dus op je gevoel afgaan is vaak niet verkeerd.

Deze week in Paradise is omgevlogen, kijk maar:

Dat hebben we 'verdiend' zeg ik maar, je moet vooral jezelf verwennen als iemand anders het niet doet.

Hier werd al een jaar over gesproken maar is nu eindelijk een feit. Betonvloertje gemaakt om het vlak te krijgen en 16 ton gewicht is ook niet niks, de kraan heeft bijna een hele nacht open gestaan. Dit doe je niet overdag omdat er dan bijna geen waterdruk is. Dat is ook zo'n typisch Ghanees iets, voor kapitalen waterleidingen aangelegd door het hele land en vervolgens met tankwagens overal voorraadtanks (Q-tanks of Polytanks) vullen voor dagelijks gebruik. Dat gebeurt zelfs regelmatig bij het ziekenhuis waar notabene een ondergrondse waterkelder van 5000m³ is gebouwd en die is vaak leeg!!

Er is ook flink gewerkt hoor! Inmiddels zijn we met 4 van de 8 bouwdelen bezig in verschillende stadia; van funderingen tot verdieping constructies

allemaal betonwerk tot nutoe. De verwachting is dat we in Februari beginnen met metselwerk van gevels en tussenmuren in gebouw CC.

Dit is gebouw CC in de verte.

Dit is gebouw BB funderingen.

Dit is gebouw AA fundering.

Bij CC zijn we met de kolommen van begane grond bezig en daarop de balken naar 1ste verdieping (lintelbeams).

De begane grond vloer is voor een kwart gereed.

Bij gebouw BB zijn we met de laatste stramienen funderingen bezig en aanvullingen. Een deel van de begane grond vloer zijn we aan het vlechten.

In gebouw AA zijn we net (en een beetje overhaast) begonnen met de 1ste funderingen. Nu ziet men ineens dat dit wel erg dicht bij een bestaand

gebouw komt te staan, wat wij al wisten overigens. Er moet eerst een deel van dat gebouw gesloopt worden voordat alle funderingen überhaupt gemaakt kunnen worden van dit gebouw. Dit sloopwerk staat eigenlijk wat later gepland omdat er nog een Maintenance afdeling in huist die naar een andere locatie moet verhuizen, maar dat gebouw is nog niet klaar, tsja.

Dit is gebouw BB begane grond vloer en op de achtergrond gebouw GG funderingen.

31 Oct.'15, **19.**

Afgelopen week een paar hectische dagen achterelkaar; voortgangs-overleg met de subcon op dinsdag, technisch overleg met de consultant en het ziekenhuis op woensdag en donderdag bouwvergadering met de opdrachtgever. Ik heb het zelf zo gepland, dus kan niemand iets verwijten. Donderdag heb ik de meegenomen pepernoten op tafel laten zetten, komt niemand aan totdat jezelf er een paar opeet. Dan zijn ze ook ineens zomaar op hoor.

Beetje rare foto, maar de 1^e torenkraan wordt hier opgebouwd en dat is wel een milestone! Nu gaat het echt op een groot bouwproject lijken en komt er vaart in. Vrijdagavond zijn we naar het 'Fire Festival' wezen kijken, aan het einde van het regenseizoen is het olifantsgras volgroeid tot 1,5 meter. Dat wordt dan hier en daar gemaaid/afgehakt en wordt aan bundels gebonden. 's Avonds loopt men in optocht door de dorpen met

brandende fakkels zeg maar. Iedereen dansen en sommige geheel in trance, leuk om even te zien. Wij hadden een dakterras in een lokale bar uitgezocht vanwaar we mooi overzicht hadden op het vuurwerk wat door de hele stad heen werd afgestoken, net Nieuwjaar. Dat ging overigens niet helemaal goed, want er was een truckchauffeur (die rijden dag en nacht hier) die de situatie niet goed had ingeschat; 1 dode en 15 zwaargewonden onder de deelnemers.

<http://www.ghanaweb.com/GhanaHomePage/NewsArchive/Fire-Festival-Truck-runs-into-revelers-kills-one-389823>

Goed vooruitgang geboekt deze week, de 1ste interne rapportage aangeleverd. Dat laat ze schrikken in Wenen, achterstand in engineering en procurement, voorbereiding dus. Daar had ik al in diverse teambijeenkomsten voor gewaarschuwd, maar nu ziet het management het ook (op papier), ben benieuwd welke acties er ondernomen worden. Volgens mij is het voornamelijk besluitvorming, ze zijn taai daar in Austria.

Komende week moet ik het in mijn uppie doen, Igor is een weekje op vakantie met zijn gezinnetje in Hurghada. Ik ben al naar NL als hij terugkomt maandag, dus ik zal een 'briefje' achterlaten, haha.

25 Oct.'15, **18.**

In NL had ik veel op mijn programma staan maar eerst met z'n 2en even weg, dat beviel beter dan gevolg geven aan het (veel te laat gedane) verzoek maandag in Wenen te zijn voor overleg. Desalniettemin ben ik tijdens mijn NL verblijf de 2^e week wel een dag heen en weer gevlogen voor teamoverleg met de engineeringafdelingen, wat toch wel goed is voor de samenwerking.

Inmiddels ben ik weer in Tamale en is het werk gestart, dus een kick-off organiseren op de Vamed manier, ISO gecertificeerd en erg overgeorganiseerd. Wat we dit weekend gaan doen, staat nog niet vast op de vrijdagavond als ik dit schrijf; elke dag is een challenge hier. Nou dat is dus uit eten geweest met het hele team: Igor bleek jarig te zijn en dat hebben we maar even gevierd met een fles Smirnoff vodka, een soort jenever dus. We hebben van hem geleerd hoe je dat moet drinken, maar maakt niet uit hoe, je wordt zeker dronken!

En die kolommen stonden er toch al, mooi recht overeind, die wel.

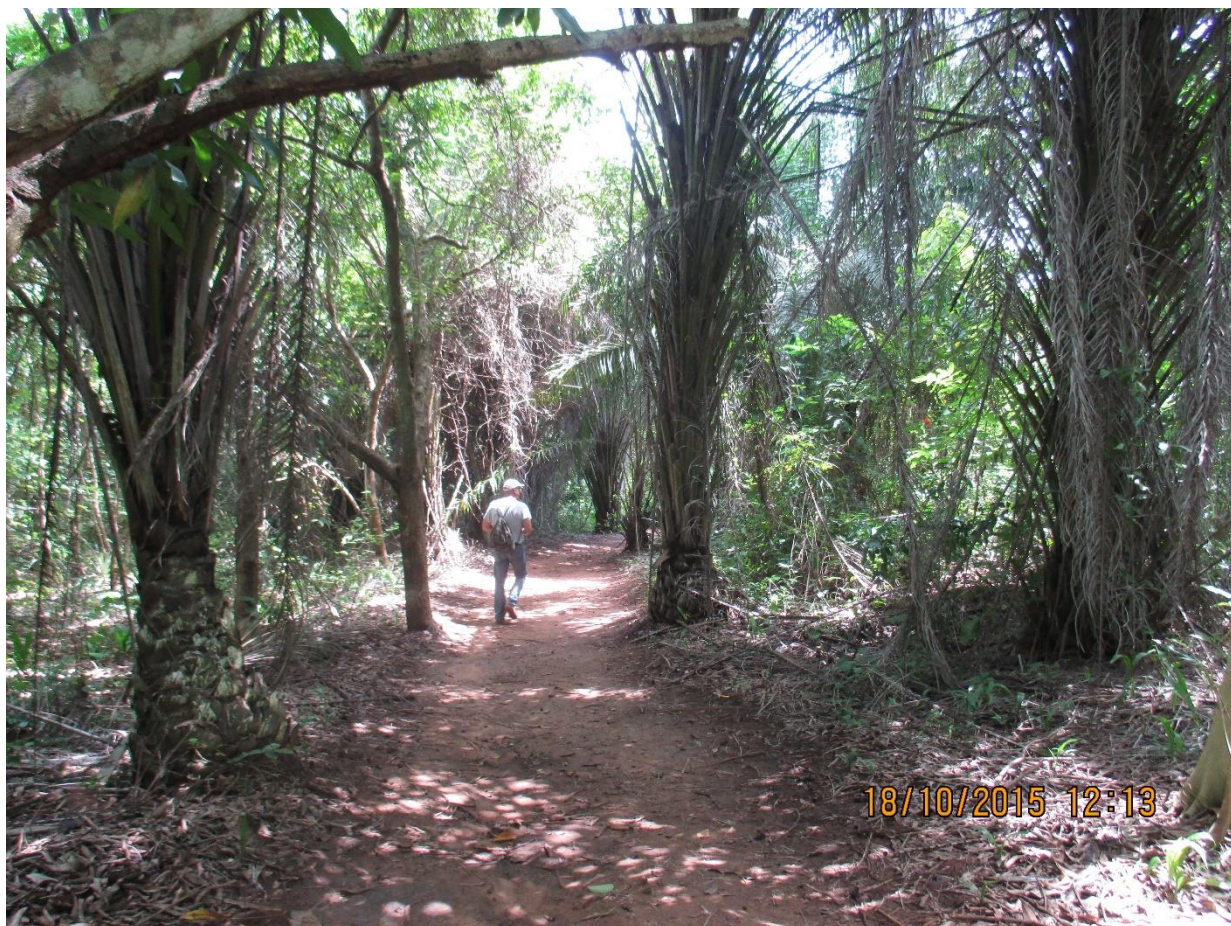
Gelukkig was het weekend, dus geen schade pffffff. Uitrusten dus en veel ouwehoeren met elkaar over van alles en nog wat, kerels onder elkaar zeg maar.

De Kick-Off is inmiddels geweest en dat betekent veel (administratief) werk voor de subcontractor, maar ook voor onszelf. Verder de bouwplanning met elkaar vaststellen zodanig dat we ons er allemaal comfortabel bij voelen. Het past in het contractuele tijdframe dus.....

Dit weekend proberen we een van de bekende watervallen bij Kintampo, midden in Ghana, te bezoeken. Is ongeveer 2,5 a 3 uur rijden vanaf Tamale, dus dat moet in een dag kunnen, vroeg weg dus morgen. Nou, dat denk je: die Rus was weer in slaap gevallen en werd pas wakker nadat ik zijn deur had gebonkt, tsjonge jonge. Na een snel ontbijt zijn we met een paar flessen water en een volle tank op pad gegaan. Dit keer geheel over asfaltweg, maar harder dan 100 hoeft je niet te proberen want dan zie je de gaten en hobbels te laat!

Na drie uur rijden vol in de remmen en linksaf het bos in op een zandpad, waar we na een klein stukje aankwamen op een 'parkeerplaats' bij de ingang van de attractie. Een bus met studenten of een of andere gemeenschap, ze droegen allemaal dezelfde kleren, was net voor ons aangekomen. Die gaan dan eerst uitgebreid picknicken en kletsen, net een kippenhok wat een lawaai. Wij een ticket gekocht; vraagt die man of dit onze 1ste keer hier was!?

Of we een gids nodig hadden om het pad af te lopen, nee dus (met onze Mole ervaring konden we dat zelf wel vinden). De waterval bestaat uit drie trappen, een kleine 1ste waar we het vallende water zagen verdwijnen tussen de rotsen, een 2de die al wat groter was en een stroming beneden gaf. De 3de was behoorlijk indrukwekkender, zie de foto.

Ik was er ook, geen romantisch plaatje bij gebrek aan goed gezelschap, zoals dat stel hierboven (is ook overal in de wereld hetzelfde).

Nou zijn wij maar niet gaan 'zwemmen' in dat zanderige water, ook te ondiep wat wel oke is voor de locals zolang die grond onder de voeten voelen zijn het helden.

Op de terugweg, altijd wat te beleven, zagen we een vrachtwagenaanhanger die de bocht niet had gehaald. Vol met kostbaar hout zomaar omgekieperd, maar goed dat die lading zo duur was anders laten ze het hele spul zo in de steek.

Wat ze hier ook goed kunnen is vrachtwagen overladen, er zijn immers (bijna) geen viaducten en spoorwegovergangen die de hoogte beperken. Ook heeft nog nooit iemand verband gelegd tussen wagengewicht en wegonderhoud, laat staan de weerstand van het chassis en banden. Hoewel de vrachtwagen op de onderstaande foto, we zagen er drie op de terugweg, niet overladen was qua gewicht, toch knap werk.

En dan al die verkeersdrempels hier, jaja hebben ze ook. Alleen 'kopen' de lokale ondernemers die bij de overheid; snelheid eruit en gelegenheid voor handel. Men stopt dan gewoon op de weg om iets te kopen, meestal food. Daar beginnen wij niet aan, blijven graag zo lang mogelijk gezond. Die avond hebben we een lekkere Suid Africaans Boerewors pizza gegeten met een pot bier in een van onze favoriete eettenten "Wooden", een Libanees met ondernemerszin, maar dat hebben ze allemaal, net Hollanders.

12 Sept.'15 **17.**

Vande week zijn we weer verder gegaan met de administratieve voorbereidingen. Deel daarvan is 'Value Engineering' waar ik in Februari al mee was begonnen, maar wat stil was gevallen. Alle plattegronden doorspitten op verbeteringen, optimalisatie, besparingen en dat zonder de functionaliteit aan te tasten. Je zou denken: dat is toch in het ontwerp gedaan? Grofstoffelijk is dat zo, maar een techneut kijkt toch anders naar een aantal oplossingen, zeker als je het voorbeeld hoe het niet moet van dichtbij kunt zien.

We zijn inmiddels zo ver dat er een planning vanaf 1 oktober ligt en partijen werken er naar toe om rond die dag ook daadwerkelijk weer aan het werk zijn. De sub-contractors zijn aan het mobiliseren en er wordt regelmatig overleg gevoerd omdat in goede banen te krijgen, Inmiddels is mijn laatste week van deze shift weer aangebroken, echter geen weer om buiten te wandelen. Elke dag giet het van de regen zoals je kunt zien.

De linker foto is in Accra waar overstromingen aan de orde van de dag zijn. De rechter foto is bij ons huis gezien vanaf de veranda, sommigen hebben deze al via de WA gezien. We zullen hier niet zo snel dat soort overstromingen als in Accra krijgen, Tamale ligt ongeveer 800 meter boven de zeespiegel op een hoogvlakte en veel van het hemelwater beland uiteindelijk in het Voltameer.

03 Sept.'15 **16.**

Dit weekend zijn we naar Mole National Park geweest in Upper West Region een paar honderd km richting Ivory Coast. Zaterdagochtend vertrokken in plaats van vrijdagmiddag. Dat kwam omdat er geen hotelkamers beschikbaar waren van vrijdag op zaterdag; achteraf bleek

de reden. De president van Ghana was op bezoek en had de hele boel afgehuurd. Dit soort flauwekul was mij al eens eerder overkomen zoals je hebt kunnen lezen: voor een vlucht van Accra naar Tamale werd gezegd dat er geen vliegtuig was, bleek de minister van gezondheid (MOH) een bliksembezoek aan Tamale te brengen.

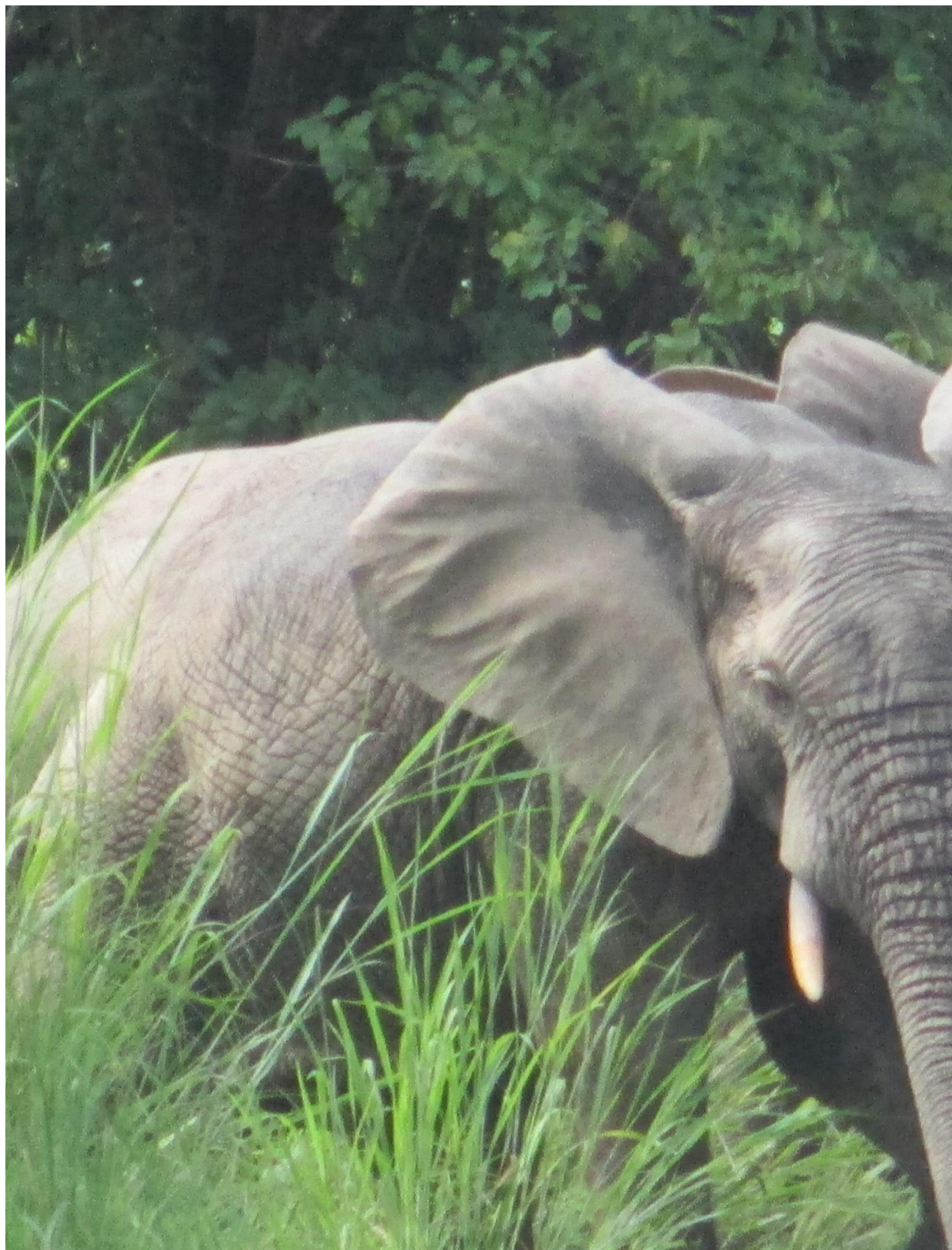
In dit geval de president dus en die had Miss Ghana ook maar meegenomen wist men ons in geuren en kleuren te vertellen! Onderweg over goed verharde weg kom je diverse 'roadblocks' tegen; checkpoint van de politie om 'fondsen te werven'. Ze vragen je niet om geld maar dat is wel duidelijk voordat je mag doorrijden, corruptie alom in dit land. Eenmaal aangekomen, oh ja ook nog tol moeten betalen op een nieuw stuk weg, hebben we ingecheckt in Mole Motel wat in het park ligt. We hadden eerst nog even 29 km omgereden omdat we ook nu een afslag hadden gemist. Je denkt namelijk in asfaltwegen en overzichtelijke kruisingen in plaats van gravelpaden en een dam over de sloot. Bewegwijzering is er wel maar die is verstopt achter begroeiing.

's Middags hebben we het Infocentre opgezocht en een korte rondleiding in hun museum gehad, ook werd er een gids opgetrommeld die met ons mee zou gaan voor een toer door het Park. We hadden gezegd dat we olifanten wilden zien, nou die zijn er hoor! De man ging met ons mee in de SUV naar een 'dam' een soort waterplaats waar inderdaad een kudde olifanten naar op weg was, dezelfde weg die wij reden! Stoppen dus want of er nou een zebrapad is of niet, zij hebben (nemen) voorrang.

Museum Mole National Park
Daar komen ze aan banjeren!

Indrukwekkend gezicht zo'n koppel van 12-15 van die grote beesten op nog geen 10 meter afstand, gelukkig stonden wij onder de wind zodat ze ons niet roken. De kudde stiefelde naar de plas een eindje verderop en liepen zo het water in. Na een half uurtje konden wij weer verder op onze toer over een pad waar een 4x4 echt nodig is.

Even overleggen.

Even uitleggen.

Even kijken.

Na rond geweest te zijn geweest op deze korte toer van ongeveer twee en half uur hebben we de gids weer teruggebracht naar het Infocentre en naar het Motel gereden. Even douchen, springen van de ene druppel naar de andere, een biertje op het terras genoten en een praatje met andere gasten gemaakt. Je hebt allemaal dezelfde beleving, dus gesprekstof genoeg en iedereen spreekt Engels. De lokale staff was vriendelijk en gastvrij, ze duiden je op de gebruiken en maken je het gemakkelijk. De volgende dag na het ontbijt zijn we zonder gids weer het Park ingereden en hebben na eerst een korte 'loop' van 19 km een toer dus, er nog een gereden van 39 km dwars door het park heen. Daar zagen we bavianen (baboons), hyena's, bushbuck, antilope, boar(wild zwijn), monkey en veel vogelsoorten onderweg. Achteraf bleek dat het niet de bedoeling was zonder gids door het Park te gaan, enerzijds om de inkomsten en anderzijds vanwege gevaar.

Dat gevaar zagen wij alleen in een onbegaanbare weg, pad beter gezegd. Op een gegeven moment kwamen we op een driesprong en kozen (volgens onze navigatie op de tablet) links te gaan. Dat stond als 'loop' ook zo aangegeven. Dat pad werd smaller en smaller en we zagen geen wielsporen voor ons; de reden bleek. Een omgevallen boomstam van ongeveer een halve meter dik dwars over de weg; wat kun je dan sterk zijn als die aan de kant moet, wij verder.

10 km verder een nog grotere boom maar dan met takken en al vers omgevallen helemaal over de weg, geen doorkomen aan. Igor wilde terugrijden, kun je voorstellen 10km in z'n achteruit? Dat vond ik een

onzin idee, dus stapte uit en liep van het pad af door de bush om de omgevallen boom heen. Kwam terug en zei: we gaan er omheen. How is that possible? zei Igor. Gewoon in de lage gearing en gaan zei ik; ik dacht dat íe stierf!

Dit was dus de by-pass door de bush maar daarna werd het niet echt veel beter.

Nou ja we zijn erdoorheen gekomen. Het weer sloeg inmiddels om en het begon hard te regenen; als je dan weet dat elke Ghanees vóór de regen thuis wil zijn, begrijp dat dit inderdaad even spannend werd! Gelukkig was het overdag en dus licht en ik dacht "komt wel goed".

Aan het eind van de 'loop' zijn we aan de andere kant van het Park, bijna in Ivoorkust, de weg opgedraaid en de terugweg naar Tamale begonnen. Daar kwamen we eind van de zondagmiddag weer aan en werden verwelkomd door onze kok die een heerlijke maaltijd had klaargemaakt, biertje erbij en foto's kijken bij elkaars toestel.

Aug.'15 **15.**

We gaan in het weekend een ritje (400km) maken naar het Voltameer, dat is in het midden van Ghana boven Ashanti Region, daar moet nu weer een flinke plens water in staan.

Zondagochtend bijtijds vertrokken met een 'lunchpakketje' en een paar liter water achterin de Fortuner (Toyota SUV) gegoooid. De eerste 100 km asfalt richting Salaga, dus een makkie. Daarna werd het gravel of eigenlijk een soort löss, rode zanderige leem die goed aangereden is met een zware wals. Dan moet je beginnen met opletten waar je rijdt, want in het regenseizoen spoelt het overal sporen en gaten in het wegdek.

Kom je bij het Volta-meer en denk je een grote plas aan te treffen. Nou dat valt flink tegen; er staat ongeveer 8 meter te weinig in het meer, de ferry aanleg is dus buiten gebruik. Alleen kleine bootjes die mensen overzetten zonder ander vervoermiddel. Dus zijn wij omgekeerd en een andere route teruggereden, want onze bedoeling was ook over te steken en rond een deel van deze uitloper te rijden.

Je ziet waar het water eigenlijk nu aan het einde van het regenseizoen (is in October voorbij) had moeten staan. Dat betekent ook een latent probleem voor de elektriciteit voorziening in Ghana want er is in het zuiden van het Voltameer een grote stuwdam gebouwd om met waterkracht energie op te wekken voor het hele land! Als je bedenkt dat

er ruim 800 meter hoogteverschil is tussen Tamale en Accra aan de kust, is dat natuurlijk een prachtig idee.

Op de terugweg gingen we langs een oostelijke route via Bimbila en dat was bijna geheel gravelweg en zelfs minder dan een zandweg met stenen en kuilen, net de Iemensweg in Eursinge vroeger. Daar rij je dan met 40-60 km/u overheen, dus goed vasthouden als je niet achter het stuur zit (ja, ik weet nu hoe mijn passagiers zich soms voelen als ik eens off-road rij). We bleken achteraf een 'foutje' gemaakt te hebben: we reden met beide ramen open en geen airco aan omdat de rijwind voldoende koelte bracht. Thuisgekomen waren wij beiden roodhuiden en ik met een rode kuif stijf van het stof!! Dat de hele auto van binnen ook rood was, betekende maandag werk aan de winkel voor onze driver, hij kon er wel om lachen dat overkomt hun niet weten zij.

Dit is nog goed te

doen.

D
e
z
e
k
e
n

Onderweg kom je in de oostelijke provincie, Upper Eastern Region, niet zoveel tegen. Er worden hier vooral cacaobonen verbouwd op een zeer extensieve manier en bijna alles handwerk, volk zat voorhanden.

L
i
f
t
e
r
s
h
e
b
j
e
o
v
e
r

a
l
,
z
e
v
r
a
g
e
n
v
r
i
e
n
d
e
l
i
j
k
w
a
a
r
j
e
h
e
e
n
e
n
l
a
t
e
n
a
a
n
j
o
u
o
v
e

Kijk goed naar de linker foto, dit beeld zag ik in een flits en

kon het vastleggen, prachtig creatief!!

Eindelijk in Yendi aangekomen waren we zo bezig met wat we om ons heen zagen dat we gewoon rechtdoor reden naar Gusuiego. Ik merkte dat na een paar kilometer en zei tegen Igor die op dat moment reed: ben je niet een afslag vergeten? Huh, where? In Yendi, of ben je onder invloed van de voodoo kunsten die ze daar bedrijven? Dat had hij opgezocht op Google en is daar erg van onder de indruk, Russische bijgelovigheid. Dus de neus in de berm en weer terug, want de volgende afslag is 40 km verder! Bovenstaande plaatjes zagen we op dat laatste stuk (over grotendeels asfalt overigens) naar Tamale.

Na een lange dag kwamen we eind van de dag tegen donker weer 'thuis'. Biertje en lekker eten wat voor ons klaargezet was.

Afgelopen week hebben we vooral tijd besteed aan het (weer) in beeld brengen van welke documenten we voor uitvoering al hebben en verspreid is/was.

Dan zie je dat Oostenrijkers anders tegen protocollen aankijken dan wij. Wij verstrekken bijvoorbeeld een tekening aan de onderaannemer met een Issue code: for approval terwijl we bedoelen "voor uitvoering". Nou dat is dus niet voor uitvoering verstrekt volgens hun, dat staat niet op de verzendbrief. De status is dan: er is NIETS verstrekt voor uitvoering. Raar want er is al veel beton gestort en constructiewerk gereed; hoe kan dat dan? Dan schiet de logica van de Oostenrijker tekort; kan niet, geen gegevens voor verstrekt en geen opdracht voorgegeven.

Overview block BB per 26-8-15 in de 'sloten' is fundering gestort.

O
v
e
r
v
i
e
w
c
o
m
p
o
u
n
d
C
o
n
s
a
r
e
n
b
l
o
c
k
C
C
p
e
r
2
6
-
8
-
1
5
f
u
n
d
e

21 Juli '15 **14.**

Nadat daar de richting was aangegeven leek het dat de "commencement day" (startdatum dus) op korte termijn ophanden zou kunnen zijn, dat maakte het wenselijk om site weer aan de slag te gaan. Zo troffen we de site aan bij terugkomst, we hadden dat natuurlijk drie weken daarvoor ook wel gezien maar geen foto's gemaakt. Er was vanaf eind April helemaal niets meer gedaan natuurlijk en het regenseizoen was begonnen; nou dan vliegt het groen uit de grond hoor!

Die geitenbok is springlevend echt hoor!
En de natuur ook, de termieten zijn druk in de weer voedsel zat.

Deze weken zijn we (Igor en ik, ja een Russische collega van Vamed) druk bezig met de stand opname in beeld brengen als een soort "0" meting. Dat is van belang voor de exacte waarde van de overname en daarmee het beginpunt van de termijnbetalingen door de opdrachtgever MOH aan Vamed.

Ook de stand van de engineering (wat van Simed was ontvangen door consultant) is van belang, enerzijds om vast te stellen wat nog goedgekeurd moet worden en anderzijds wat beschikbaar is om mee te

bouwen. Gelukkig had ik de actuele tekeningenlijsten nog in mijn bezit, dat scheelt heel veel werk.

Als je dit ziet vraag je je af wie er maf is, maar het is wel creatief om een boterham te verdienen.

=====

=====

=====

INTERMEZZO TAMALE TEACHING HOSPITAL GHANA.

Mei – Juli '15 **13.**

Na de uitspraak van het faillissement door de rechtbank Midden-Nederland in Utrecht op 23 April'15 werd het even een periode van afwachten wat er zou gaan gebeuren onder de curator. Eerst was er even sprake van een doorstart met een overnemende partij, maar die zagen daar geen heil of teveel risico's in. Daarna zijn Hans (en een beetje ik) aan de slag gegaan met een voorstel uit te werken om de subcontractor het project te laten overnemen. De subcontractor wilde dat wel, echter alleen met onze inzet voor het resterende werk. Logisch want er komt meer bij kijken dan alleen maar een aantal gebouwen maken. De curator en de bank vonden het een acceptabel idee, doch Atratus stak er een stokje voor: geen Dutch content omdat de subcontractor een Ghanese entiteit is.

Daarna besloot de curator een 'bidbook' te laten samenstellen om geïnteresseerden een bod op projecten in de boedel te laten doen. Dit bidbook werd samengesteld door ex-Simed medewerkers die zolang in dienst bij de curator waren. Een van de geïnteresseerden uit de overnamefase was Vamed en die wilde wel bieden. Zodra wij daar lucht van kregen werd via contact gelegd om te zien of we iets konden betekenen. Nou is dat allemaal te ingewikkeld om op te schrijven; het resultaat is dat Vamed het eens is geworden met alle partijen om het project over te kunnen nemen. Doorgaan zoals het geregeld was met Simed was een van de voorwaarden en mede daarom hebben wij beiden een contract met Vamed kunnen sluiten voor onze diensten.

Zodra dat 'geregeld' was werd alle beschikbare informatie in Utrecht verzameld, dat was niet veel meer dan in het bidbook was gepresenteerd. Mijn reactie was daarop dat ik in Tamale nog een standalone server had staan waarop alle actuele info beschikbaar was. Midden juli zijn we met vier man een week naar Tamale getogen en daar hebben we alles doorgenomen; toen werden ze bij Vamed een beetje nerveus, zoveel?! Aan de hand daarvan hebben we samen met de opgetrommelde onderaannemer Consar een inventarisatie van alle gegevens gedaan. Op basis daarvan een opsomming van risico's en knelpunten of gewoon zaken die nog opgepakt moeten worden. Dat werd een lijst van 138 punten, werk aan de winkel voor de engineeringafdeling van VE dus!

Vervolgens bleek het wenselijk dat ik mensen van die afdeling in Wenen ging instrueren en assisteren bij diverse dringende zaken zoals voorsteltekeningen voor het verder uitwerken van het ontwerp. Deze moeten namelijk door de consultant van de opdrachtgever worden beoordeeld en goedgekeurd voordat gebouwd mag worden. Daarom heb ik een lopende klus in Nederland afgebouwd en overgedragen met goedvinden van die opdrachtgever, je moet soms keuzes maken. Dus twee achtereenvolgende weken in Wenen geweest, maar niet veel van de stad gezien eigenlijk. Dat had een medereiziger op de terugweg anders bekeken; die plakte er gewoon een vrije vrijdag aan vast en ging op kosten van zijn baas 'sightseeën'.

=====

II.

BOUWVERHALEN MAART '15 TAMALE TEACHING HOSPITAL GHANA.

April '15 **12.**

Wij zijn even 'teruggeroepen' door de thuisorganisatie in verband met interne problemen binnen het bedrijf. Het werd ons op 13 april '15 duidelijk wat dat was: er werd surseance verleend door de Rechtbank Utrecht! Daarom moesten we weg zijn uit Ghana om 'gijzeling' te voorkomen, immers het project is een "presidential project" in The Northern Region en gefinancierd door de Gouvernement of Ghana. Inmiddels is het faillissement op 20 april '15 uitgesproken en wordt er geprobeerd enkele projecten uit te venten. Wat dit gaat brengen is volkomen onduidelijk voor alle betrokkenen, ik inclus dus en of dit verhaal vervolgd wordt hangt daar van af.

Op Goede Vrijdag zijn Anne en ik toch nog 'even' naar de kerk geweest, je weet dat dit de hele ochtend duurt maar het was een vrije dag. Het was vooral een dienst voor de kinderen, die waren er ook in grote getale! Weer viel het ons op dat de gemeente zo intens haar geloof belijdt en zo spreekvaardig daarin is. Zonder haperen komen er verschillende jongere en oudere mensen naar voren en lezen een stuk voor uit de bijbel of een ander geloofsboek. Ook was er een vrouw die een soort belijdenis deed en haar levensverhaal in een vloeiend betoog vertelde, waarna iemand anders opstond en a capella hierop een prachtig lied zong. De tekst ontgaat je dan, maar de melodie was herkenbaar.

Dit is wanneer de kerkdienst nog moet beginnen, iedereen staat dan nog buiten te kletsen.

Dit gebouw staat op een legerbasis, dus je moet door "de poort" om hier te komen.

Voorlopig het laatste plaatje uit Tamale.

29 Maart '15 **11**.

In 2010 werd begonnen met fase I van de renovatie van het bestaande regionale (streek) ziekenhuis in Tamale. Dit was een 'presidential project' omdat de huidige president van Ghana, John Dramani Mahama, uit The Northern Region komt en verkiezingsbeloftes had gedaan.

Met deze bouw werd begonnen een nieuwe vleugel (E) te realiseren voor OT's (operatiekamers) en diverse onderzoeksafdelingen. Daarna werden de bestaande gebouwen uit de 80'er jaren geheel gestript en opnieuw ingericht en afgewerkt. Alle apparatuur werd ook vernieuwd, waardoor het weer aan de moderne geneeskundige eisen voldoet.

Zo ziet het er nu uit bij de nieuwe hoofdentree gezien vanaf siteoffice.

Blik op de kantoorafdeling en de gerenoveerde poliklinieken gezien vanaf siteoffice.

De ambulance opstelplaats nabij de Emergency Entrance (de Spoedeisende Hulp) waar ook een OT (operatiekamer) voor kleine chirurgische ingrepen is gesitueerd in gebouw E. Let op de vorm van de stalconstructie onder het dak van de opstelplaats.

Een deel van de oude bebouwing staat er nog en is nog in gebruik. Dit is het mortuarium waarvoor we nu in fase II een nieuwbouw aan het uitvoeren zijn. Daarna gaat dit gebouw(tje) plat.

Gebouw E.

Het Maintenance Departement waar de onderhoudsdienst spullen repareert die wij allang bij het oud ijzer of de stort zouden zetten.

Dit dus.

Dit is het gerenoveerde beddenhuis wat we gebouw D noemen en in fase I is uitgevoerd.

Een zusterpost of Nursedesk opgetrokken in hufterproof materiaal en wat eenvoudig schoon te houden is. Noodzakelijk omdat met vuil niet 'ziet' en overall tegenaan leunt of hangt.

De gerenoveerde poliklinieken die in fase I zijn aangepakt.

Hiermee was phase I begin 2013 afgerond en is ook volledig in bedrijf. De organisatie is volledig in handen van Ghanese mensen die min of meer door het Ministerie van Gezondheid vanuit de overheid worden aangestuurd en gecontroleerd.

In het jaar 2013 is veel overleg geweest voor de invulling van de realisatie van phase II zoals in het masterplan bedoeld was. Daar is veel over te doen geweest wat men nu precies wilde betekenen in de regio, maar vooral wat de functie van een Teaching Hospital moest inhouden. Je kunt dit vergelijken met de Academische Ziekenhuizen in Nederland, in het bijzonder het VU en het MMC.

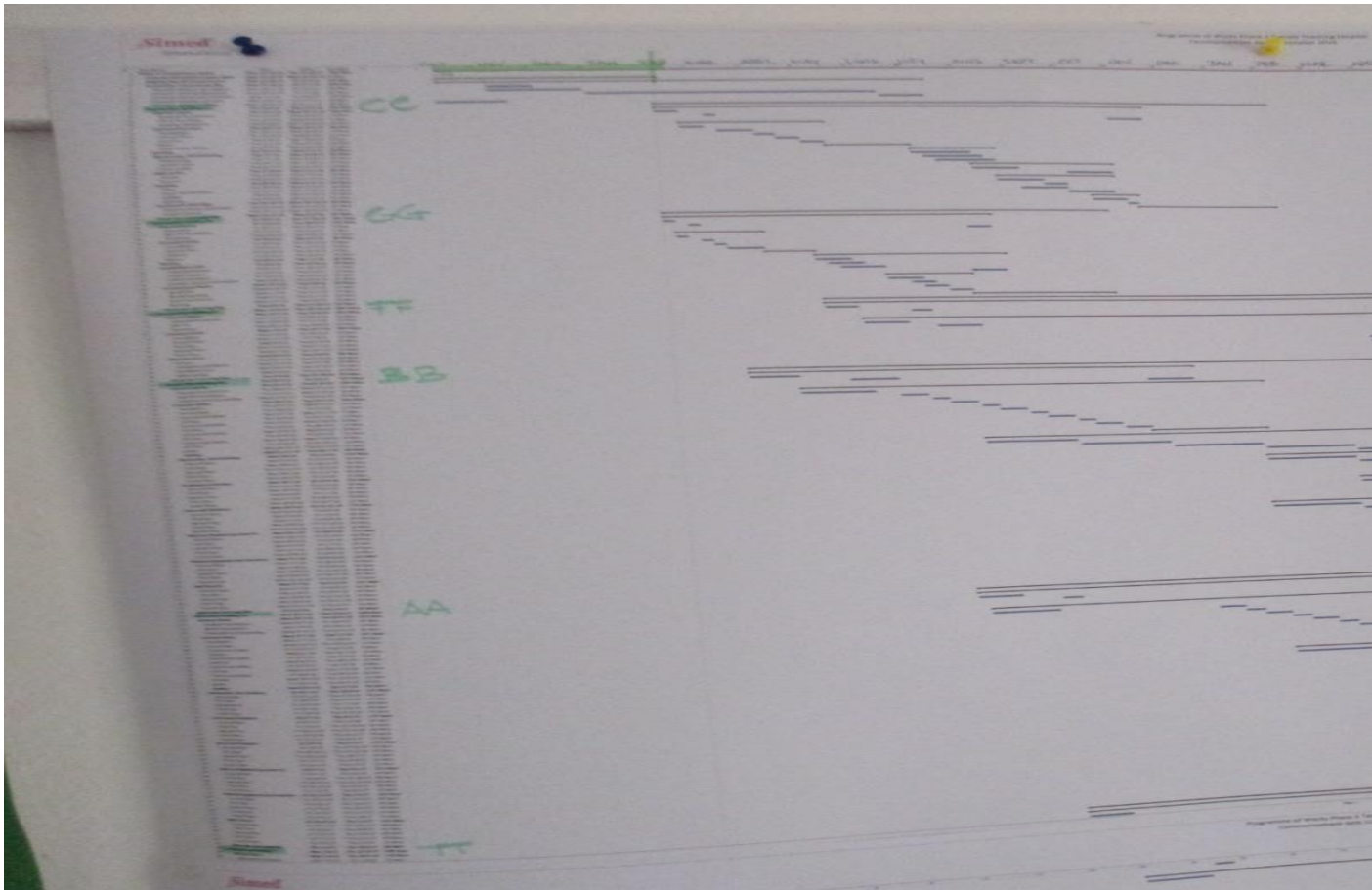
Daarnaast werd de funding (kapitaalverstrekking) die in phase I met ontwikkelingsgeld van de Wereldbank was gedekt, nu een lokale aangelegenheid. Dat betekende dat de Republiek Ghana een lening afsloot met een (Nederlandse) bank en vervolgens een contract met Simed kon sluiten voor de realisatie van Phase II. Daar ging nogal wat tijd overheen, zodat het team in 2014 nagenoeg ontbonden werd.

Pas in October 2014 werd die overeenkomst 'verzilverd' en kon de engineering starten. Dat gebeurde vooral vanuit kantoor in Utrecht en de

contractering van de belangrijkste subcontractor die de gebouwen moet realiseren werd lastig hanteerbaar. Immers die is gezeteld in Ghana en werkt ook als een lokaal bedrijf; effe anders dan we in Nederland gewend zijn.

Die partij, die overigens "back to back" meeliep in de contractfase werd pas in December 2014 gecontracteerd. Dus vanaf dat moment werd er gewerkt aan wat men 'site clearing' oftewel bouwrijp maken gewerkt. Dat had als gevolg dat pas medio Februari 2015 daadwerkelijk met het werk gestart kon worden, een vertraging van bijna 4 maanden dus.

Inmiddels is het eind maart 2015 en ligt de fundering van gebouw CC er nagenoeg in (1200m2 vloeroppervlak) en is met de fundering van gebouw BB (2100m2 vloeroppervlak) een voortvarende start gemaakt. Momenteel ben ik (en de rest van het team) even in Nederland, rond de Pasen dus.

=====

=====

=====

I.

REISVERHALEN GHANA 2015 TAMALE TEACHING HOSPITAL PHASE II.

Za. 13 maart'15 **10**

Ik zit nu in Accra in het Golden Tulip hotel te wachten op mijn vlucht naar NL. Vanochtend vertrokken uit Tamale naar Accra voor een paar weken in Nederland, Anne en Ronald moeten het een paar weken zonder mij rooien. Deze week dus, hoe gek, veel lijnen uitgezet naar diverse mensen die in de komende weken eraan herinnerd moeten worden wat te doen. Dat helpt niet maar geeft mij in ieder geval het gevoel dat de boel onder controle is tijdens mijn afwezigheid in Tamale. De bouw begint namelijk echt op stoom te komen; er is ook van een 2^e gebouw gestart met de funderingen en over een paar weken ligt van het 1^e gebouw de begane

grond vloer er in en gaan de betonkolommen gemaakt worden. Het 3^e gebouw zal ongeveer in de fundering gaan starten als ik weer daar terug ben, dus de voorbereidingen zijn in volle gang. De komende weken geen reisverhalen omdat ik deels in Utrecht en deels lekker thuis zal zijn.

Funderingwerk CC

De mixer op de achtergrond maakt / mengt zelf de betonmortel op recept!

Za 07 maart'15 **9**

Deze week veel bezig geweest met organisatorische zaken in de processturing. Opzet van contractwijzigingen, een systeem om alles wat ten opzichte van de overeengekomen stukken anders wordt vast te leggen en daar overeenstemming met alle partijen over te krijgen. Of dit meer- of minderwerk is, komt later aan de orde. Er is een Design & Construct overeenkomst met de cliënt, het Ministerie van Gezondheid van de Republiek Ghana (MOH genaamd) en die hebben een strak budgetbeleid. Ook de onderaannemer gaan we op die manier in het tuig houden, want die Italianen doen alles anders dan ze afspreken (kijk naar de Fyra). Elke week houd ik een werkbespreking volgens een vaste agenda en dan nog verzinnen ze elke dag wel een afwijking. Ronald zegt dat we dit er niet uit

krijgen, hij is ook bij fase 1 betrokken geweest, maar in ieder geval leggen we het nu vast. Intern is er ook wel wat verbetering in de structuur te doen of beter gezegd het is er niet, dus vaar ik op mijn ervaring en kennis uit eerdere projecten. Diverse handige bestandjes hebben zo al een nieuw logo en bedrijfsnaam gekregen uit mijn archiefje.

Gisteren zijn Ronald en ik "een andere route" gelopen; gewoon verdwaald dus in de bush! Maar wel weer nieuwe dingen gezien, een (bijna) oorspronkelijk dorpje gevonden en niet eens zover weg. Dat verdwalen valt wel mee hoor, we houden de zonstand in de gaten en er loopt door het buiten gebied een hoogspanningsleiding op grote masten. Die vindt je geheid een keer en dan weten we de weg weer; links af en doorlopen tot de bocht. Zoiets dus maar steeds meer paden ga je na enige keren herkennen en dan weet je vanzelf waar links of rechts te gaan.

Zondag brengen we Hans naar het vliegveld, 17 km naar het noorden buiten Tamale. We nemen wat water mee en gaan dan met de pick-up de bush in. Ik zal wat plaatjes maken als we iets bijzonders zien. Medaasi, Arend.

-

Za 7 maart '15 **8**

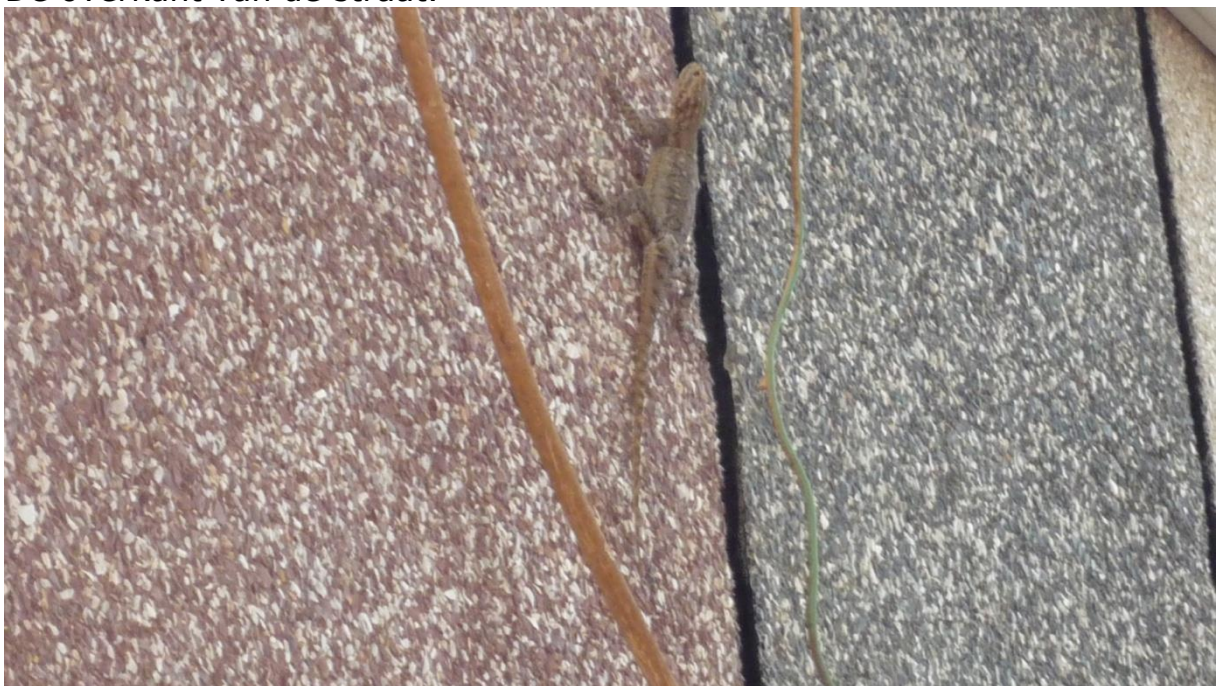
Zag je de naam op de SUV? Mr. Simed noemen ze me hier al, lijkt op Smid lekker makkelijk.

Deze keer weer wat meer indrukken van het guesthouse waar we wonen. Best wel een groot huis met 8 aparte kamers die elk een douche en wc hebben. Ook de ruimte erom heen is behoorlijk, zeker voor de lokale begrippen. Dat komt omdat deze 'wijk' een aantal jaren geleden in het kader van de stadsontwikkeling opgezet is. Dan rossen ze eerst een aantal wegen in squares /vierkanten door de bush en leggen water en electra

aan. De kavels zijn dan te koop en de rijkere kopen dan soms meerdere kavels waar pas veel later huizen op gebouwd worden. Je ziet ook nu nog overal lege plekken waar wel al stenen en zand en andere bouwmaterialen verzameld liggen.

De overkant van de straat.

--

Za 28-2-2015 **7**

Ik ben er inmiddels achter hoe het dorp/suburb heet waar ik nu woon:
Kalariga.

the Tamale Metropolis including Bulpela, Nalung, Kakpagyili, Banvim, Tuutingli, Kpanvo, Dabokpa, Kalariga and Vittin; zo staat het op de kaart van de Northern Region.

Een deel bestaat nog uit ronde (voor de vrouwen) en vierkante (voor de mannen) lemen hutten met rieten daken, een steeds groter wordend deel echter uit huizen van cementblokken en steelplated (golfplaten) daken. In het noorden is er sprake van overwegend boerenland en bush/savanne. In het aankomende regenseizoen wordt alles wat nu dor, stoffig en droog lijkt weer uitbundig groen. Door de groeiende waterconsumptie van de bevolking in heel Ghana zakt het peil in de stuwmeren in de Volta rivier zorgwekkend. Dat haalt zelfs de kranten en het Ghana tv journaal; de president (prez) wordt erbij gehaald alsof hij het kan laten regenen of verantwoordelijk is voor de lage waterstand. Dat is typisch Ghanees; niemand neemt of voelt zich verantwoordelijk ergens voor.

Deze week was ik in m'n uppie hier, de andere Nederlanders zitten in NL. Daarom maar een paar keer na het werk wezen wandelen/hyken met Larry een Italiaanse elektro-installateur. Dat was even aanpoten met een opstartend werk en de ontwerpwerkzaamheden nog niet afgerond. Zoals hier normaal blijkt te zijn is er iets 'verkocht' waarvan niet van tevoren is vastgesteld hoe het moet worden. Dat geeft veel mogelijkheden over en weer kan ik je zeggen, maar je moet wel opletten anders schijten ze in je zak.

Gisteren en vandaag even heen en weer naar Accra gevlogen in een vliegtuigje waar ongeveer 50 mensen in kunnen en wat van Chinese makelij is. He schudt en rammelt, maar Hans zegt dat dit soort het langste veilig volhoudt hier. Onderhoud wordt overigens in Italië gedaan (Fyra?). We zijn nu weer in Tamale en hebben net even een potje poolen gedaan; gaan zo een biertje drinken op Frank en Shayquan hun verjaardag.

Tot de volgende keer, **medaasi**.

PS de SUV is voor naar siteoffice rijden, de pickup voor het ruigere werk in de omgeving. Pannenkoeken met bruine suiker hebben ze geleerd te maken hier!

Za 21-2-15 19.55 **6**

Aanoewoelaa (goedenavond) allen,

De 3^e week is alweer achter de rug, gaat best snel. Zeker wat betreft de werkzaamheden voor het project beginnen in een stroomversnelling(kje) te komen. Veel mensen inzetten en allemaal langzaam lopen, hoewel dat eigenlijk maar zo lijkt. Want als je beter kijkt naar de mensen hier, dan zie je dat ze veel efficiënter met hun kracht omgaan dan wij gewend zijn. Dat moet ook wel want het is alle dagen tussen de 38 en 40 graden, midden op de dag dan. 's Morgens kan het lekker "koel" zijn met 28 graden als je om 07.00 uur op site komt, ja dat is aanpoten hier hoor! Vroeg op, half zeven ontbijt (wordt voor je klaargemaakt dat wel), in de SUV of de pick-up en 10 minuten rijden naar het ziekenhuis. Gisteren is Anne, de andere Nederlander, voor 2 weken naar NL vertrokken; ik ben de komende week de enige Nederlander (blanke zeg maar) op het hele project. Dan reken ik de Italiaanse onderaannemer tot Ghanees, want die woont hier al 15 jaar en is net zo moeilijk te verstaan als de locals met hun steenkolenengels(zwart hè, geintje). Van de week zaten we ergens een pizza te eten en ik wees de anderen iemand aan met de term: die, die zwarte neger daar. Ze zijn er dus in soorten, dat kun je goed zien als je beter kijkt. Het zijn kenmerken van 'tribes' stammen die oorspronkelijk uit een bepaalde streek komen. Ook als de mensen ergens anders in het land

gaan wonen, blijft die verbondenheid met elkaar mooi is dat. Dat begreep ik van de "chief" van zo'n tribe die bij ons het huishouden bestiert, hij is hun baas/patriarch zeg maar.

Vanmiddag op de markt een schilderijtje gekocht; echt afdingen hoor! Ben wel een half uur met de 'kunstenaar' aan het lullen geweest en kreeg uiteindelijk de lijst/frame er ook bij.

Nou nu ga ik een biertje drinken en een paar woordjes Dagbani, de streektaal hier, proberen te leren. Uiteraard vinden de mensen hier dat fantastisch als je groet en ze antwoorden dan met Naaaaa.

Volgende keer weer verder,
Arend

Za 13-2-2015 14.44 **5**

Antierree allen,

Vandaag zit de 2^e werkweek er hier alweer op! Het begint wat structuur te krijgen, althans da zeggen Ronald en Anne die hier al wat langer zitten.

Veel overleg met de onderaannemers en de consultant gevoerd deze week. Opstarten van het werk vergt veel masseren, trekken en duwen; net als in NL. woensdagavond hebben we met z'n 4'ren een wandeling door de omgeving(je loopt hier zo de wildernis in) gemaakt. De lucht was al een beetje betrokken toen we weg gingen, maar onderweg kregen we een echte bui op ons dak! Gisteravond een mooie lange wandeling met z'n 3'en gemaakt in de omgeving en door een echt Afrikaans dorpje heen gebanjerd. Daar staan dan hele rijen kleine kinderen een liedje over de blanke te zingen voor je. Een handje geven/aanraken en ze hebben de grootste lol met je. Dat wandelen, het is meer een cross-country, doen we elke dag na het werk en daarna eten we pas. Deels voor de broodnodige beweging(!) en deels om de avond te bekorten.

Straks gaan Anne en ik naar de Cultural Market, een soort rommelmarkt op hoog niveau zeg maar, ik ga het beleven.

Bijgaand weer een paar sfeerfoto's van de omgeving gemaakt tijdens de wandelingen. Arend.

Di 10-2-2015 17.32 4

Antierree,

Gisteren geen wandeling gemaakt maar een biertje gedronken met elkaar, ook 2 mensen van een onderaannemer waren erbij, in de guesthouse. Soms is het ook hier te warm om te bewegen, zelfs voor de locals. De 'slimminga' (de blanke) gaat dan ook in de schaduw zitten hoor! Wel een hele dag productief geweest en grote slagen gemaakt in de opzet van de projectorganisatie.

Vandaag me laten vertellen hoe een Ghanees de projectadministratie bijhoudt, dat is ene openbaring! Bonnetje, faktuur?? Ho maar, gewoon cash betalen en een ondefinieerbare krabbel op een zo klein mogelijk papiertje. Je mocht eens kunnen lezen wie het om gaat, weet je. Dat mag ik nu nakijken en afparaferen; maar ik ben niet gekke Henkie (sorry Henk).

Inmiddels een paar plaatjes geschoten van het project fase 1 wat in bedrijf is.(probeer ik bij te voegen) Ook de siteoffice (keet) om een indruk te krijgen.

Straks even Skypen en dan eten met de mannen. Tot de volgende keer, Arend

Zo 8-2-2015 15.40 **3**

Hallo allemaal, Antierree (goedemiddag in Dagbani),

Dat het hier warm is zal ik maar niet meer schrijven hè? Dagbani is de lokale taal en verschilt net zoveel van Twi als Fries en Limburgs bij ons. Overigens is dat voor ons allemaal koeterwaals, dus niets bijzonders. Ook het Engels wat men hier pleegt te spreken is meestal onverstaanbaar, dus dat wordt nog wat. Daar komt bij dat de lokale bevolking opkijkt tegen de 'whiteman' en dus zachtjes tegen je praat, dat doen ze overigens tegen elkaar ook wel een beetje. Maar die begrijpen elkaar tenminste. Als je dan ook nog een Italiaanse onderaannemer hebt die al 20 jaar hier woont, dan is het helemaal rond.

Bijgevoegd stuur ik een (slechte kwaliteit) video opname van mijn kamer en dat is de mooiste in het hele huis. Dat heb ik inmiddels gecheckt en dat is idd zo, voor 'the boss' hè.

Vanochtend ben ik met Anne (een andere Nederlander hier) mee geweest naar de kerk; een lokale Methodisten Presbyteriaanse gemeente. Die duurde ruim 2,5 uur en dan willen ze nog niet weg! Man wat een spektakel en ze kunnen zingen! Dat gebeurde deels in verstaanbaar Engels en deels in Dagbani, daar is alleen de melodie herkenbaar dan. Volgende keer weer verder, Arend.

Aan Bert & Els za 7-2-2015 **2a**

Goedemiddag daar in dat koude kikkerlandje! Berichtje ontvangen en dat geeft mij gelegenheid ook mijn gmail-adres aan jullie door te geven. De KPN account doet het slecht zo ver over de grens, maar dat had ik al eerder ontdekt. Zeker bij een budget als die van Simyo is het beperkt. Ik heb daarom ook een Ghanees telefoonnummer aangeschaft en dat scheelt behoorlijk in de kosten!

bovenstaand is reisverslag 2 wat ik naar thuis heb gestuurd:

Za 7-2-2015 9:54 **2**

Familie, Daasibaa (goedemorgen in Dagbani)

Dit is een 1^e indruk van de guesthouse in Tamale.

Ik zit nu, zaterdagochtend 08.44 uur lokale tijd (in NL is het dus 09.44), op siteoffice bij het ziekenhuis te werken!

Dat is part of the deal met Simed, alle expats doen dat en buiten wordt er ook gewerkt door de lokale bouwers.

Vandaag is het ook nationale schoonmaakdag, dat is elke zaterdag begreep ik. Overal zie je josty's met een rode pet op en een hesje aan met bezems en harken in de weer.

Gisteravond de 1^e tropische bui meegemaakt, druppen zo groot als een vuist komen boem naar beneden. Frist lekker op en het stof slaat mooi neer.

Na de bui zijn we in de 4x4 gestapt en door de plassen raggen! Downtown een cappuccino met cocosgebak genomen in een Libanese uitspanning.

Nu weer aan het werk, tot de volgende keer (zal ik video's sturen). Arend Smid

Di 3-2-2015 21:40 **1**

Ha mijn familie,

Maandag met BA naar Londen Heathrow gevlogen, daar overgestapt in een huge(erg groot) vliegtuig en naar Accra gevlogen. Daar aangekomen werden we met een busje van Coconuts Grove naar het hotel gebracht. We dat zijn drie mensen van Simed en ik. We troffen daar Hans die ik 4 jaar geleden ook gesproken had, hij was erg blij me te zien. Na wat gegeten en een biertje gedronken naar bed. Om zes weer op, ontbijten en een meeting met lokale hotemetoten van het ministerie van volksgezondheid, het ziekenhuis, adviseurs etc. kennismemaakt. Vanmiddag met een klein vliegtuig naar Tamale, is een militaire luchthaven. Opgehaald door Ronald en naar het guesthouse gereden. Even wat spullen in mijn kamer gelegd en wat gedronken. Daar zijn ongeveer zes kamers met douche en wc en wastafel, tv en internet op de kamer. Een gezamenlijke loungeroom en eetkamer, een kok verzorgt het eten, wanneer je maar wil. Het lijkt wel of de mensen hier de hele dag door eten. Daarna met Ronald naar de site bij het ziekenhuis gereden, dat is tien minuten hobbelen over een leemweg met diepe kuilen. Daar was Anne, de andere Nederlander en enkele lokale stafmensen om mee kennis te maken.

Om vijf uur zij we teruggereden naar de guesthouse en een wandeling gemaakt door het dorp. Vanavond de koffer uitgepakt en wat gegeten. Na een Skype poging maar even dit berichtje getypt en nu douchen en slapen.

Arend Smid

